

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL II.

„Gazeta” ieșe în fiecare zi
abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
8 fl., pe trei luni 5 fl.
Pentru România și România
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 29 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I. pe un an
10 fl., pe șase luni 8 fl., pe trei
luni 5 fl. 50 cr. Cu dăruirea în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 8 fl., pe trei luni 5 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a. se plăti
înainte.

Nr. 261.

Brașov, Duminecă 27 Noemvrie (9 Decemvrie)

1888.

Brașov, 26 Noemvrie v.

Corespondentul nostru din Valea Bărgăului ne împărtășește, că de câteva săptămâni esecutorii de dare cară totu din casele bieților țărani, cari au rămas în restanță cu darea, necruțându-i nici chiar în sfințele Dumineci și sârbători.

Acastă activitate esecutorască sub cârmuirea lui Tisza nu e ceva nou; nu e nou că i-se iau țeranului și cei din urmă creștari, ce Dumneșeu scie cu câtu chinu i-a pututu aduna, și lucrurile din casă; nu ne e nou nici zelul esecutorilor de a pângări sfințele Dumineci și sârbători cu esecutiunile lor. Nouă ne este înșe mirarea corespondentului când dăce, că toate acestea se întâmplă la lumina zilei și sub ochii cârmuirii, fără ca esecutorii să fi împedecați ori trași la răspundere.

Nu cumva ar voi, ca acastă „binecuvântată” activitate a esecutorilor „părintescului” guvern să se arate la întunecă? Ce? să nimerescă acești „zeleși” slujbași cojocelce cele rupte, pânurile cele sdrăntuite și căldările cele sparte? Ori să le scape neobservate vitele prin unghiurile grajdurilor ori prin ogrădi? Ori să li-se întâmple „nenorocirea” d'a mai lăsa ceva țeranului în casă, în curte ori în ogradă?

Și apoi la urma urmelor ce le pasă de Duminecele ori de sârbătorile românești? Cu atât cară mai multu și cu atât mai „harnic” și mai „zeleși” trecu în ochii cârmuirii, făcându-se „vrednici” de răsplată ei.

Să-i impedece ori să-i tragă la răspundere cârmuirea pentru acastă „activitate” și „zelu”? D'apoi nu cârmuirea îi trimite și nu totu cârmuirea le dă instrucțiuni ce să facă, cum să se porțe și câtu să ducă?

Etă de ce amu dăsu, că pentru noi e ceva nou mirarea corespondentului nostru.

Și apoi cum nu i-ar trebui guvernului bani, și încă bani mulți, câtu de multu?

Cine să-i plătescă datorile pe le face și dobenzile acestor datorii? Cine să-i acopere deficitele bugetare? Cine să-i pună la locu nenumăratele sume de bani ce se defraudază în oficii și de dă? Cine să-i plătescă sumedenia de slujbași trebuincioși și netrebuincioși? Cine să-i întrețină școlile de maghiarizare? Cu unu cuvântu, cine să întâmpine cheltuelile enorme ale statului și ale multelor trebșore „patriotice”?

Negreșitu că massa poporului, țărănimea.

Dér dăce-se-va, că decă stă lucrulu așa, ca țeranul să plătescă, ér guvernul să cheltuiască, atunci cu cale ar fi să se intereseze cârmuirea celu puținu de a îmbunătăți starea materială a țeranului, ca să aibă de unde să plătescă.

Astea sunt vorbe de surda. D-lu Tisza n'are vreme să se ocupe cu d'alu de astea, e pré susu pusu decatu ca să și mai arunce ochii'n josu, îl apucă ametelele și durerea de capu pentru o pătură atâtu de josu pusă. Dér s'ar mai întâmpla și „nenorocirea”, că avându țeranul de unde să plătescă totdeuna la timp și regulat darea, n'ar mai avé „tericirea” să primescă vizitele unor „giuvaere” de funcționari ca esecutorii d-lui Tisza.

Vedeți dér, că ori cum amu întorce lucrulu, rămâne cum a fostu de ani douăzeci încóce: cei de susu să o ducă bine, ér câtu pentru popor — asta-i treba esecutorilor!

DIN AFARĂ.

Prectm comunică „N. fr. Presse”, în cercurile panslaviste se observă erăși o viă mișcare. Călătoria ce a întreprins'o de curându din Cetinje la Abbazia ginerile principelui din Muntenegru, principu Petru Karageorgievici, se dăce că a avutu mai multu scopu politicu, decatu scopulu de a vizita pe fratele seu George ce se află acolo la cură. Călătoria se dăce că ar fi statu în legătură cu nemulțămirea ce domnea în Serbia din cauza divorțului părechi regale. De altă parte agitatori bulgari au avutu în Petersburg dese convorbiri cu oficerii bulgari Benderev și Gruiev, cari au trădatu pe principu Alexandru de Battenberg, și cu generalul rusu Ignatief. Mai invederatu însă se dă espressioni nisințelor rusu-panslaviste cu privire la peninsula balcanică în organulu fugarilor bulgari ce apare în Brăila „Pravda” („Adevărulu”). Acastă foia a publicatu în zilele acestea următorulu apelu către Bulgari:

„Fraților Bulgari! Nu desperați, că sfânta Rusiă veghiează asupra voastră și a Bulgariei, și în curându o să vă salveze din ghiarele papistașului nelegititu! Da, sperați, căci Rusia e mare și când ea voiesce, atuncea pôte! Ca probă priviți esemplulu ce ni s'a datu cu țera Românească, unde a dărmatu și spulberatu pe celu mai mare omu altu ei, cu totă popularitatea lui, pe Ionu Brătianu — care și elu este unu bulgaru încapăținat (?!), ca Stambuloff, tiranulu care schingia sârmăna noastră Patrie! — Acum, în urma alegerilor pentru Camerele Române, voru veni la putere — aduși de sfânta Rusie — conservatorii, cu cari ea stă în bune înțelegeri! Astfelu că noi, toți refugiații Bulgari, aflați în acestu timp pe frontiera română și în Dobrogea, avându în fruntea noastră mai multe sute de voluntari ruși, sub conducerea căpitănilor lor, vomu trece pe câmpiile scumpei noastre Bulgarii, unde împreună cu voi, pe cari vă rugăm să fiți desțepți și veghiatori, să salvăm nenorocita noastră mamă: Patria Bulgară! Să mai știți, fraților Bulgari, că îndată ce conservatorii voru lua cârma guvernulu în România, dênși voru rupe ori-ce relațiune cu guvernulu infamulu Stambuloff, și acesta va fi momentulu când

va trebui să începeți mișcarea contra usurpatorulu străinu.”

O telegramă din Londra anunță pe temelulu raportelor englese din Zanzibar, că ataculu Germanilor asupra localității Sadani a avutu ca urmare completa închidere a căii de comunicațiune spre interioru în această direcțiune. Comunicațiunea postală între Zanzibar și interioru încă e probabilu că va înceta. Trei caravane arabe cu osu de elefantu se dăce că au pătunsu printre liniile insurgenților la Bagamoyo. Omenii caravelor au fostu, precum se dăce, înarmați de Germani cu puscă ce se încearcă pe dinapoi, pentru ca la întorcere să combată pe insurgenți. Insurgenții construesc în singuratece puncte ale litoralulu ridicături de pământu ca să se apere contra ghiulelor tunurilor de pe corăbiile de rășboiu germane. Corespondentulu din Londra alu diarulu „Voss. Ztg” mai anunță, că între soldații escadrei germane bântue frigurile.

Guvernulu rusescu, precum se anunță din Petersburg, e forte indispusu în contra Persiei, încatu ne putemu aștepta la o acțiune diplomatică. Causa e creșterea influinței englese în Teheran și slăbirea influinței rusesci. Înainte cu câteva săptămâni, Rusia a fostu surprinsă prin publicarea unui tractatulu anglo-persan, prin care calea comercială pe apă dela sinulu persicu pe rulu Karun a trecut esclusiv în mâni englese. Comerțulu Rusiei suferi prin acastă mară pierdere și deja atunci nemulțămirea era mare în Petersburg. În zilele din urmă însă guvernulu rusu s'a simțitu chiar ofensatu prin atitudinea guvernulu persan. Anglia întreține în Meșed, nu departe de granița rusă, o agentură militară și unu consulatu, și acum guvernulu rusu hotărî să înființeze în acestu punctu, importantu atâtu militărescu câtu și pentru comerțu, unu consulatu generalu, alu cărui consulatu a și plecatu la Meșed. Guvernulu persan însă a refusat a i da exequatura. Precum se presupune, guvernulu rusu nu va sta pe locu.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(2)

CODRU.

(Poveste.)

Cu toate acestea copilulu creștea ca trestia în baltă și s'a alesu din elu unu voinicu mai mândru și mai frumosu, de să-i fi totu căutată părechea.

Blaga de mașteră, bună ca toate mașterele, neputendă avé ochi să vedă una ca asta, atăta l'a totu cusutu și descusutu înaintea tătâne-său, până când acesta, dându credementu nevetei sale, l'a alungatu dela casa părintescă.

Feciorulu luându și traista de-a umărulu, cu ochii plini de lacrimi și cu inima arsă de durere își luă rămasu bunu, dora pe veci dela casa, în care pentru întâia dată veduse lumina soarelui, în care a petrecutu atâtea zile bune până trăia muma-sa și atâtea zile amare dela mórtea aceleia.

Trei cruci și înainte! Și s'a dusu, boieru Dumnévostră, și s'a dusu multu luma împărăția ca Dumneșeu să ni-lu găsi, că înainte din poveste lungă și frumoasă este.

Și cum s'a totu dusu, ca celu ce nu-i altu nimărui, fără vre-o țintă, povăitutu numai de gândurile lui posomorite, etă că se pomenesce față'n față cu o curte mare-mare, precum elu n'a vedutu alta în viața lui.

Curtea asta era curtea împăratului Papură și era îmbrăcată cu postavu negru de susu și până josu la pământu. Pe ulițe de ici-colea umblau omeni îmbrăcați în negru, cu ochii umflați și cu fețele arse de plânșu. Tote și vorbeau a pustiă și din toate puteai înțelege, că aici este o jală mare, jală de obște.

Dér știți Dumnévostră cum e omulu! Elu are o inimă simțitoare și când vede omu necăjit și amaritu, parcă l'u rode orece colea la inimă și nu are locu de odihnă până nu dă de pricină. Și când a datu de ea, se mângăia orecum, decă pôte să dăce și elu o vorbă bună, vorbă alinătoare.

Așa sunt omenii de inimă și bine este așa. Și omu de inimă era Codru, căci Codru se chema feciorulu; și apropiindu-se de unu domn de cei cu săbiu lungu, a întrebatu de unde și pentru cine atăta jală?

„D'apoi pentru cine să fiă?! Eu pentru fata împăratului”, răspuse acela, „care numai pe Ileana-Cosinziana o avea soră, de frumoasă ce era. Și apoi bună, Dómne! scii cum e pânea cea môle! Tătalu seu o avea mai dragă, decatu lumina ochilor și îngrijea de ea cum înrijesci de comora cea scumpă. Într'o nopte însă vine unu smeu și mi-o fură, și nu-i omu pământent s'o scape din ghiara lui nelegitită, căci are calu nésdravanu, calu verde fără splină și câtu ai da odată cu amariulu, te ajunge, de ai fi chiar la cea margine de lume. Multu și-au în cercatú noroculu până acuma ca s'o aducă îndereptu, dér nici unulu nu s'a mai întorsu.”

Codru luându-le bine'n capu toate acestea, s'a bucuratu și multu s'a înveselit, că acuma de sine i s'a imbiat vremea bine venită, ca să scape cu cinste de amărită lui de viață, de care nici așa nu-lu mai lega nimica.

A mersu déră la Papură împăratu, l'a mângăiatu cu vorbe dulci, cum l'a știutu și cum a cugetatu că mai bine o fi.

Și ca unu doftor bunu, care scie

unde te dore mai tare, i-a promis, că, i-a scăpa fata, numai să fiă pe pace și să fie cu bună așteptare, căci celu ce are țaria îndelungă-răbdării la multe bune pôte ajunge.

Apoi s'a așternutu drumulu și érá s'a dusu prin pustii nenumărate, prin țări necunoscute pe unde și păsările numai arareori rătăcescu.

Când colu cu amurgulu zilei, vede o muiere cu unu copilașu la sinu, aprópe morțu de fómă améndoi. Și erau lănceđi, amăriti, ca flórea de brumă atinsă, și paliđi ca făclia de cêrá, de te cuprindea milă uitându-te la ei. Codru i-a datu o bucată de pâne și și-a vedutu de cale. Adecă și-ar fi vedutu de cale, dér întru adevêru nu și-a vedutu, căci muierea l'a apróritu loculu și i-a spusu ce are să facă, ca să scóta la cale lucrulu de care s'a prinsu.

Și i-a spusu, boieru Dumnévostră, că zadarnicu i-a fi ori-ce încercare, decumva nu s'a duce să slujască înteu la baba cu nasulu de fieru, cu dinții de otel, care are unu mánzu nésdravanu, calu verde fără splină cu cincini inimă. Și i-a spusu și l'a înștat, cum își învétă mama

Proiectul de răspuns al Senatului român la Mesagiul regal.

Sire! Senatul României se simte în totdeauna fericit când, chemat la răspunde la apelul Tronului, poate aduce la cunoștința Maiestăților Văstre simțimintele de devotament ale țării întregi, și poate da concursul său la soluțiunea cesiunilor, a căroră rezolvare înțeleptă va conduce țera unu pasu mai înainte pe calea progresului și a prosperității.

Amu primitu cu o viuă mulțămire, Sire, încredințarea dată de guvernul Maj. Tale, că relațiunile statului român cu puterile străine sunt din cele mai îmbucurătoare, și că politica prudentă, ce patriotismul a insuflat totdeauna acestei țări a întărit și mai mult credința aceloră puteri, că Regatul României este unu elementu de liniște și siguranță; păstrându aceeași atitudine corectă, statul nostru va consolida acele simțăminte de încredere și de amicie, cari sunt cea mai puternică garanție pentru viitorul țerei noastre, și a căroră cultivare este menită a contribui la asigurarea păcii de care avem așa mare nevoie pentru întărirea și dezvoltarea noastră.

Senatul se va ocupa cu cea mai serioasă atențiune de toate proiectele de legi, alți căroră scopu este a îmbunătăți sorțea locuitorilor săteni.

Studiul legilor financiare, necesare pentru a asigura echilibrul bugetului și a face o repartitiune mai echitabilă a sarcinilor publice, va fi a doua ocupațiune de căpeteniă a noastră; noi ne vom grăbi de a dota țera cu unu momentu mai degrabă cu legile ce aru fi destinate a consolida valuta și a face să dispară agiul.

Intinderea principiului inamovibilității, menită a da satisfacțiune unei trebuințe de multu simțită, a fostu salutată de Senatu cu bucuria ca o reformă din cele mai importante.

De asemenea senatul va pune totă atențiunea la studiul diferitelor legi destinate a aduce îmbunătățiri parțiale administrațiunii și a desvolta și completa importante lucrări publice a căroră însemnătate pentru propășirea economică a țerei se simte din ce în ce mai multu. Unu progresu înțeleptu pe această cale, care va permite satisfacerea trebuințelor atătu de viu simțite, este dorit de toți și va contribui în modu puternicu la dezvoltarea continuă a societății noastre.

Pe lângă legile ce voru asigura progresul materialu, acele destinate a îmbunătăți și întări ordinea morală se voru bucura de o solitudine deosebită din partea Senatului. Biserica și școlă, acești doi factori puternici ai progresului mo-

ralu și intelectualu, se potu aștepta totdeauna de a găsi în simlu nostru sprijinitori fervenți ai intereselor loră adevărate, cari sunt tot-deodată și interesele cele mai scumpe ale țerei.

Desvoltarea constantă a oștirii, sub conducerea plină de îngrijire a Maiestății Tale, este răsplata sarcinilor și sacrificiilor pe cari s'a grăbitu a-le face totdeauna de câte-oră a fostu vorba de întemeierea instituțiunilor sale militare; și sorțea oștenui român, a cărui abnegațiune și devotamentu este cel mai puternicu scutu alu patriei, va fi din partea noastră obiectul unei vii sollicitări.

Sire! Țera simte, că fă-care anu adauge la înflorirea și consolidarea ei și că, sub înțeleptă și patriotica domnire a Maiestății Tale, ea potu servi în viitoru cu liniște și încredere.

Să trăiesc Sire! Să trăiescă Maiestatea Sa Regina!

SCRILE ȚILEI.

Din incidentul domnirii de 40 de ani ai Maiestății Sale s'a datu în teatrul germanu din Pojunt o reprezentațiune festivă. Acesta nu li-a plăcutu tinerilor „patriotici“ din Pojunt și mai virtosu tinerilor juriști, cari au înscenat din cauza această o demonstrațiune contra primarului orașenescu *Mergl*, care este totodată și președintele comisiunii teatrale. Causa scandalisării juriștilor „patrioți“ a constat mai virtosu în împrejurarea, că cu ocaziunea reprezentațiunii s'a cântat și *imnul austriacu*, er o statuă a Maiestății Sale era înconjurată cu stindarde *negru-galbene*. Demonstrații au mersu înainte casei lui *Mergl*, au strigat de trei ori „*abzug Mergl*“ și apoi au strigat să trăiescă constituția maghiară, libertatea, patria și regele maghiaru. Cu asta demonstrația s'a terminat.

La univesitatea din *Budapesta* s'au înscrisu în anul acesta mai puțin ascultători cu peste o sută de înși față cu anul trecut.

Pertractarea procesului pentru revolta din *Oroszlan* în cesiunea *limbei*, despre care amu raportat în Nr. 258 alți foiei noastre, s'a terminat. Au fostu condamnați: notarul *Czablak* pentru calumnia la 1 lună închisore și 150 fl. amendă; *Bosak* la 8 luni închisore; *Palenik*, *Babirak*, *Batolka*, *Major*, *I. Huhada*, *P. Huhada*, *Kostyal* și *Viczena* la câte 1 lună închisore; *Varga*, *Viczena I.*, *Habakuk*, *Huhada A.*, *Ana Petran*, *Hlotyak* și *Varga* la câte 2 luni; *Licsko* și *Sulik* la câte 5 luni; *Bosak I.*, *Csulik P.*, *Csulik*

I., *Petran*, *Strba*, *HlavitsRa* și *Hresma* la câte 3 săptămâni închisore. Condamnații au să suporte și spesele procesului în sumă de 788 fl. Pe *Pohanka* tribunalul l'a achitat. Notarul *Czablak*, precum și acuatorul publicat au insinuatu recursu.

Precum vedem, condamnații sunt totu Slovaci, cari au căutat să-și apere dreptul limbei lor.

În urma publicării câtorva din *poesiele posthume ale d-șorei Iulia Hașdău*, i-se spune „*Românului*“, că mai multe cereri de a se edita toate poesiele au fostu făcute întristatului ei părinte de unii librari din Paris.

Inspectorul r. de școle alu Buda pestei a compus statistica oficiosă cu privire la anul școlastic 1887/88. Din această statistică aflăm, că în decursul anului școlastic trecut în școlile elementare, repetitoare, civile, private elementare, gimnasia și școlile reale din *Budapesta* au fost cu totul 49,846 școlari. După confesiune aceștia se impart astfel: 29,811 rom. cat., 41 greco-catolic, 180 greco-oriental, 2580 de confesiunea helvetică, 2607 de confes. augustină, 15 unitar și 14,612 de confesiunea mosaică. După naționalitate: 38,407 maghiari (?), 10,549 germani, 66 români, 614 slovaci, 109 serbi, 98 croați și 3 ruteni. Copii obligați la școlă au fostu 60,179; n'au cercetat școlă dintre aceștia 10,335. Pe teritoriul *Budapestei* s'au aflatu 8 școli de stat, 100 comunale, 8 rom. catolice, 2 greco orientale, 2 elvețiane, 7 augustine, 7 israelite, 13 private și 9 susținute de reuniuni. Cu totul 156 școle, dintre cari 135 elementare, 5 poporale superioare și 16 civile. Învățământul s'a făcutu: în 148 școle în limba maghiară, în 4 nemșesce-unguresce, în 2 slovaccesce-unguresce și în 2 serbesce-unguresce. Din profesori 477 au fostu bărbați, 452 femei.

Inspectorul a socotit pe cei 14,612 școlari de religiunea mosaică între maghiari.

„*Epoca*“ află, că unu sătenu din județul *Fălcu* a trimis în *Bucuresci* la laboratoriu de Bacteriologie o substantă provenită din ferberea unor plante, ce pretinde densusu că au darul ue a *vindeca turbarea*. Acesta aserțiune a sa o bazează pe o serie de 18 vindecări radicale a turbării manifestate deja. D-lu *Dr. Babeșiu* va începe o serie de experiențe asupra animalelor inoculate cu virusul-rabicu, pentru a verifica această descoperire.

La 22 Decemvre n., 3 ore după amedzi, va ține camera de comerț și in-

dustria din Brașov adunare generală pentru alegerea președintelui și vicepreședinților camerei.

„*Tutova*“ scrie, că *abundanta granelor* din acestu anu devine din și în și uimitore. În toate țilele sosesc în piața *Berladu* sute de caru cu totu felul de pâne albă. Nicu unu hambaru nu a rămasu neocupat în orașul *Brăila* așa încatu cumpărătorii de grâne suntu silți a le grămădi pe câmpu lângă gară, așteptându vagone spre a le transporta. Lipsa vagonelor cauzază mari pagube comercianților, și mai cu semă la o schimbare a timpului în plo. Cantitatea produselor aflate în acea gară s'a constatat că se urcă la peste 800 vagone, afară de cele aflate în hambare.

Prima măsură pe care o va lua guvernul român pentru a opri urcarea agiului va fi, după cum amu anunțat, retragerea biletelor ipotecare. În acestu scopu guvernul va cere camerei să voteze unu creditu de 26,000,000 lei pentru plata biletelor ipotecare, care se va face în timpu de unu anu.

Concertu. *Duminea* în 9 Decemvre st. n. la orele 5 sera se va da alu *doilea concertu* (*Kammermusik*) aranjat de d-lu *Rudolf Lassel* în sala hotelului Nr. 1. în favorea reuniunii musicale bisericesci evanghelice. Au promis concursul lor la acestu interesant concertu domnii concertisti *M. Krause* (violină) *R. Weidner* (flautu) *F. Leben* (Oboe), *R. Thiele* (cornu), *R. Lassel* (piano), precum și unu micu coru mixtu. Programa alésă constă din următoarele puncte: 1. *L. van Beethoven* sonat pentru piano și violină, op. 30 Nr. 2 (C-moll). 2. *Hans Sommer*, 4 cântece pentru baritonu (d-lu *G. Scherg*) a acompaniare de piano. 3. *Carl Reinecke*, Trio pentru piano, oboe și cornu, op. 188 (A-moll). 4. Patru cântece pentru sopranu, alto, tenoru și basu: *Josef Rheinberger* a) *Der Strom* (Reinick) b) *der Toesengel* (Pfau), din op. 108, a capella; *R. Lassel*. *Wanderers Nachtlied* (Goethe) cu acompaniare de piano și *R. Schumann*, *Das Schiflein* (Umland), cu solo de sopranu, flautu și cornu. Începutul este punctualu la 5 ore; sfârșitul 6 1/2 ore.

Poliția din Bucuresci urmăresce pe fabricantul de tricotagie, *Aiches*, care a dispărut din capitală cu o sumă de peste 100,000 lei. Până în presentu elu n'a fostu prinsu.

Mitropolitul Theodosiu a înaintat *patriarhului din Constantinople* toate actele divorțului, precum și protestul *reginei Natalia*, pentru a se pronunța deca a resolutu bine această afacere. *Patriarhul* i-a răspuns, că a lucratu după canoanele bisericesci.

Cetim în „*Epoca*“: Anunțam cu plăcere, că *hartă geologică a țerei* este jumătate gata, eșind până acum 19 foi. Cu ocaziunea congresului geologicu ce s'a ținut în Septemvre la Londra, atătu *hartă geologică* câtu și diferitele memorii și lucrări geologice făcute de biuroulu geologicu, care sunt traduse în limba francesă, au fostu foarte multu aprețiate de geologii străini. Ceea ce face onore țerei în generalu, și personalului biuroului geologicu în particularu. În țilele acestea iese încă o lucrare foarte importantă: „*Despre Paleontologia Carpaților*“ lucratu de regretatul geologu *Herbich*.

Correspondența „Gazetei“.

Valea Bărgăului, 1 Decemvre 1888.

Esecutorii de dare, școlă comună din *B. Tiha*, inspectorul *Havasy* și școlă fundatiională din *B. Prundu*.

Domnule Redactor! De mai multe săptămâni esecutorii de dare au datu năvală asupra comunelor din această vale, lipsindu pe bieții contribuabil

cea bună copilul când se pornesce pe o cale lungă.

Și l'a îndrumat, și l'a povățuit, și l'a învățat, că după ce și-a împlini slujba, baba l'a imbia cu felu de felu de scumpenii, cu cai mândri, cu bani din greu, der elu să nu primescă nimic decatu spurcățenia de mână de pe vârful gunoiiului. Baba s'a împotrivi, fiindu-că acela e mânăzu celu nădrăvanu.

Der elu să nu o slăbescă odată cu capul. Baba i-a promite că-i dă ori-ce, și baba se ține de vorba. Elu atunci se iee mânăzu de-a umeru și se-lu ducă totu așa până la margine de hotaru. Acolo se dee cu elu de pământu și de loou se vaface intr'unu calu nădrăvanu și mândru, cum numai caii cei nădrăvani suntu.

Codru îi mulțamesce din sufletu și se duce mai departe însemnânduși bine îndrumările muierii și dându mulțămită lui Dumneșeu, că i-a trimis-o în cale.

Și cum a tot mers îngrijat și amărit de o parte, erăde alta cu bucuria în sinu de când cu sfaturile muierii, vede unu caraselu aruncat pe uscatu svêrcolindu-se

din răpuleri să ajungă în apă, der înzadaru.

Codru își face pomană cu elu, eră caraselul îi dă unu flueraș și-i dăce: Mare bine mi-ai făcutu, der adă-ți aminte, că binele cu bine se răsplătesce. Când vei avé trebuință de mine, suflă în fluerașu și eu la momentu voiu fi de față.

A dăsu și s'a cufundat în adenculu mării, eră Codru, punendu fluerașu în traistă, a mersu mai departe nepricependu la ce se-i potă prinde bine unu caraselu.

Ei! der n'a mersu, boier Dumneștru, catu-i de-aci până la *Nicula-Mitrului* a *Gabiei Coțofanca* de lângă miorile cele stricate și vede cum unu uliu chinuiesce pe unu bietu pușoru de iepure făcendu cu clonțulu totu ciocu-cioc în capul iepurașului, ca se-lu omore și se-lu mance.

Codru își face pomană cu elu de-lu scapă, eră iepurașul îi dă unu flueraș și-i dăce: „Mare bine mi-ai făcutu, der adă-ți aminte, că binele cu bine se răsplătesce. Când vei avé trebuință de

mine, suflă în fluerașu și eu la momentu voiu fi de față.“

Codru a pus fluerașu în straiță și s'a dusu mai departe.

Abia a făcutu însêvre-o dece pași și brrr... Vede unu lupu și vede cum lupul a-lungă pe o necăjită de vulpe, gata în totu minutul să o sfășie în mi de bucăți.

Codru își face pomană cu ea, eră vulpea îi dă și ea unu flueraș și-i dăce: Mare bine mi-ai făcutu, der adă-ți aminte, că binele cu bine se răsplătesce. Când vei avé trebuință de mine suflă în fluerașu și eu la momentu vciu fi de față.“

Codru avea acuma trei fluere: unulu dela caraselu, unulu dela iepurașu și unulu dela vulpe. Le-a pus pe toate în straiță și și-a vōțutu de drumu. Și s'a dusu-dusu multă lume împărăția, ca Dumneșeu să ni-lu ția, și s'a dusu și nu s'a opritu până la baba cu nasul de feru și cu dinții de oțel. (Va urma.)

rămăși în răstăntă, fără milă și cruțare de totu ce au mai găsit prin case și pelângă case și astfel lăsându-i în vreme de ernă sleiți la pungă, goi și fără căpetâiu, fără pâne la copii. Ba ce e mai mult, zelul unora dintre esecutori merge până a nesocoti și sfințenia Duminecilor și a sărbătorilor sevestrând rufele bietului creștin în vreme ce se rogă la biserică lui Dumnezeu. Și toate acestea se întâmplă la lumina zilei și sub ochii ocărmiturilor, fără a fi împedecați ori trași la răspundere pentru o astfel de pângărire a Duminecilor și sfințelor noastre sărbători.

— Temerea ce din veră mi-am fost esprima într-o scrisoare, că adevărat cu începutul anului școlastic vor fi elevi și la școala comunală din B.-Tiha, astăzi e faptă îndeplinită. La vre-o 30 de elevi, decât nu mai bine, sunt înscriși la această școală. „Meritul” la această în prima linie e al învățătorului comunal, care cu cruceră a scutit amăgi copiii până i-a înscriși. În a 2-a linie „meritul” e al preotului și învățătorilor confesionali, cari prin neînțelegerea dintre dânsi au mânățat apă pe mără răuvoitorilor școlii confes. și de aici a profitat școala comunală, căci bine dăce proverbul străbun, că: „inter duos litigantes tertius gaudet”. Și decât și pe viitor lucrurile vor merge ca în trecut, totu mai mult va câștiga școala comunală, și aceasta cu atât mai mult cu câtă vedu că decum sătenii mai de rând, der nici fruntașii din comună, ba nici membrii din senatul școlastic confesional nu știu face deosebire între școl. confes. și cea comunală, și care e menirea uneia și care e a celeilalte; ba imi vine a crede, că nici chiar directorul școlii confes. și preș. senatului școlastic cont. nu o știe această, căci altminterea nu pot presupune, că ar pute suferi pe unii și aceiași indiviți de a fi membri în senatul școlii confes., pe când sunt membri și în senatul școlii comunale, căci bine a dăst cine a dăst că: „la doi domni deodată a servi e cu neputință”.

— Mai dăle trecute inspectorul reg. de școle din comitatul, neofitul ungaru Havasy, a vizitat școala fundațională cu 4 învățatori din B.-Prund.

Cu toate a fost multămitu, numai una nu i-a plăcut și adevă: că nu i-au cântat micuții copilași, cari frecventăză această școală, și unguresce.

Din care pricină a și datu a înțelegere învățătorului de cantu, că decât cu o altă ocaziune nu va fi în stare de a satisface gustului „Măriei Sale”, nu i va fi tocmai bine.

Poftim liberalismu ungurescu, propagatu de organele guvernului într-unu stat, ce se pretinde a fi singurul pe rotogolul pământului, unde naționalitățile fără restricțiune se bucură de cea mai mare libertate. Da, într-adeveru, forțe „liberală” pretensiune din partea „Măriei Sale” de a pofti, în contra legii, dela nisce copii nepricepuți, ca să-i cânte într-o limbă loră streină și neînțelă!

(Va urma.)

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.”

(Serviciul biurolui de coresp. din Pesta)

Budapesta, 7 Decemvre. Inspectorul supremu alu cavaleriei de honvedu imlt. Henberg, scoborindu-se pe la 2^{3/4} ore din tramvai, a fost lovit de paralișă de creeri și după 15 minute a expirat. Hovedimea jelesce în elu pe reorganizatorulu cavaleriei de honvedu.

Murdările „Poștei Române.”

Ni s'a atras atențiunea asupra unor murdării, ce le publică d-lu Theohar Alexi în așa numita „Poșta Română” bérfindu mereu în contra noastră. N'am dat până acum atențiune acestei obscure foi de speculă, pe care nu o cetim, der ni s'a spus de amicii noștri că nu numai odată „Poșta Română” s'a legatu

de noi și de celelalte foi române cu o răutate și nerușinare, ce întrece multu modul și maniera codiței kulturegyletiste unguresce de aici, care se tipăresce totu în tipografia Alexi.

Cutezanța însă cu care d-lu Theohar Alexi vine și ne atacă acum jin nou pentru o notiță, ce a fost publicată în diarul nostru, ne șilesc de a ne răfui odată cu acestu domnu.

În numărulu „Gazetei” 245 dela 6 (18) Noemvre a. c. anunțându petrecerea Sodalilor români din loțu la „Scirile zilei” amu făcutu următoarea observare:

„Cu acesta ocaziune comunicăm publicului român informățiunea ce ni s'a datu, că mergendu unii dintre sodalii români cu invitare și cu bilete la d-lu Theohar Alexi, proprietarul tipografiei „Alexi” și alu „Poștei Române”, au fost întâmpinați cu cuvintele, că „n'au ce căuta la dânsulu, deorece d-sa e grecu.”

Amu adusu asader faptul, după cum ni s'a relatatu din isvoru sigur și ne-amu reținutu din parte-ne de ori și ce critică. D-lu Theohar Alexi însă în locu de a se ține de obiectu vine și răspunde cu următoarea murdărie publicată în „Poșta Română” nr. 90 din luna lui Noemvre:

„Ne întrebați decât este adevăratu că, după cum se susține în numărulu de Duminecă alu „Gazetei Transilvaniei”, proprietarul „Tipografiei Alexi” și alu „Poștei Române” s'ar fi declarat de grecu față de nisce sodali. Răspunsulu nostru este: nu-i adevăratu. Numitul a întâmpinat pe cei doi sodali — amândoi fosti lucrători ai săi, ba unul chiar fostu ucenicu în dăsa tipografie, — cari au venit să-l invite la producțiunea loră, dăcându-le: „Mă miru cum de mai veniți la mine după ce președintele asociațiunei Dv. m'a declarat de grecu. Până ce va fi la asociațiune acestu președinte n'aveți ce căuta la mine.” Dăceț că lumea se întreabă de motivulu care l'a puiutu îndemna pe Domnul Dr. Aurel Mureșianu de a publica în Gazetă, ceea ce i-au flecărutu nisce băieți? Acestu motivu este grija ce pōrtă dășulu Domnu pentru binele națiunei pe care voșce s'o facă ca să fugă de Tipografia Alexi și de Poșta Română, și să se proslăvescă în Tipografia A. Mureșianu și cu produsele ei. Domnul Dr. A. Mureșianu crede, că devenind meseriașu tipografu, fi este permis a se folosi de asemenea apucături murdare de concurență. Trăba Domniei sale! Să vede decâtu școala că este meseriașu de contrabandă. Cu asemenea apucături nu-și va pute susține tipografia sa și nici de fală nu va pute fi meseriașu loră români.”

Față cu acesta malițioasă și murdară insinuațiune sodalii români din vorbă cari au mersu cu invitare și cu bilete la d-lu Theohar Alexi, ne-au trimisu spre publicare următoarea întâmpinare:

Brașov, 16 (28) Noemvre 1888.

Stimate D-le Redactoru!

Cetind în „Poșta Română” Nr. 90 dela 22 Noemvre 1888 sub rubrica „Cutia poștei”, că doi Sodali ar fi „flecărutu” nisce cuvinte neadeverate etc. etc., cătră D-voastră, ne vedem cu părere de rău constrinși, a declara următoarele:

Nu credem, că condeiulu d-lui redactoru alu „Poștei Române” s'ajungă până acolo ca să se potă atinge și de noi cei doi sodali tipografi, cari amu avutu îndrăsnela a invita la producțiunea sodalilor și pe d-lu Th. Alexi.

Noi nu am știutu că d-sa ne pōte opri, că noi Sodali s'nu putem vorbi în localu societății noastre, că câte bilete amu vëndutu umblându cu invitațiuni și că cum amu fost întâmpinați de cătră protectorii noștri. Așa s'a deschis discuțiunea și despre d-lu Theohar Alexi, spunându noi membriloră cuvintele auzite dela d-sa.

Cum au ajunsu acestea cuvinte și la urechile On. Red. a „Gaz. Trans.” pe noi nu ne privește. Voim însă să lămurim lucrulu:

Declarăm că în acesta rubrică numai atata este adevăratu, că noi amu fosti lucrători în atelierulu d-lui Alexi și că unul dintre noi a fostu chiar elevu alu tipografiei d-sale. Aceste cuvinte le recunoșcem de adevărate, der mai multu nu.

Că d-lu Theohar Alexi s'a declarat înaintea noastră de grecu este adevăratu. Este adevăratu și că d-sa a luat invitare și s'a uitatu la firmă repetându încă odată: nu ve potu încuraja, eu suntu grecu!

Cei doi sodali.

Atătu din răspunsulu d-lui Theohar Alexi câtu și din întâmpinarea de mai susu a sodalilor respectivi, rezultă

a) că sodalii, cari au mersu să-l invite pe d-lu Th. Alexi la petrecerea societății au fostu odată lucrători, ba unul chiar și ucenicu în tipografia sa.

b) că d-lu Alexi a datu afară pe acești tineri, cari s'au dus la elu în numele întregi societăți spuindu-le, că n'au ce căuta la dânsulu.

c) că d-lu Alexi a adusu înainte ca motivu a acestei necalificabile purtări, că „este grecu” seu după cum pretinde d-sa, că președintele societății „l'a declarat de grecu.”

Ori cum ar fi însă, fiă că se sēnte d-lu Theohar Alexi ca grecu, fiă că l'au declarat alții de grecu; ce importă acesta față cu împrejurarea, că mergu la dânsulu în numele unei Asociațiuni doi sodali, cari au muncitu mulți ani în stabilimentulu d-sale și au prin urmare unu titlu de a pretinde dela d-lu Alexi să contribuie câtă de puțin la societatea loră?

Este de obște cunoscutu că d-lu Alexi ani întregi s'a servitu în tipografia sa cu sodali și cu ucenicu român și numai de unu timpu începe, de când s'a boeritu, și scote o fōiă pretinsă „pentru poporul român”, are în tipografia sa mai mulți lucrători unguri decâtu români. De ce s'nu aibă d-sa sodalii români titlulu de a pretinde dela d-sa unu micu ajutoru la ocaziuni deosebite cum a fost petrecerea dată de sodali în luna lui Noemvre, fără considerare la ce naționalitate aderă d-lu Alexi, ori că este cosmopolitu? Ce importă pe sodalii români pretinsele dispoziții personale ale d-lui Alexi față cu unul seu altu dintre membrii societății?

D-lu Theohar Alexi prin aceea, că a datu afară în modu duru și reproșant pe trimisiu societății pentru sprijinirea meseriașilor români a doveditu nu numai o necultură a inimei, nu numai o regretabilă nerecunoștință față cu aceia, cari au lucratu în tipografia sa, ci totodată — și acesta este momentulu celu mai agravant — a arătat unu dispreț față cu societatea amintită, de a cărei petrecere nici măcaru amintire n'a făcutu în „Poșta” s'a pretinsă „română”, și față cu societatea română în genere. De că sodalii noștri s'ar fi dusu la ori și care dintre adversarii declarați ai Românilor, întemur siguri, că nu ar fi fostu întâmpinați cu atata dispreț ca din partea d-lui Alexi.

Ei bine, întrebăm acuma, putea organulu nostru să mai tacă după ce a aflat despre purtarea disprețitoare a d-lui Alexi?

Și ce amu dăst noi? Amu constată șameulu incidentu în modulu celu mai cruțatoru pentru d-lu Theohar Alexi. Căci decât amu fi caracterizatu purtarea d-sale — fiă apoi și Turcu, nu numai grecu ori altceva — amu fi trebuit să vorbim cu totul altfel.

Și ce răspunde d-lu Theohar Alexi? În locu de a căuta să slăbescă reaua impresiune a purtării sale nu numai neromănescu, der și negrecescu, — căci Grecii suntu cunoscuți ca omeni mai politicoși — vine și atacă din nou, încercându-se a arunca cu tină și în directorulu fōiei noastre, căruia îi insinuă nisce motive murdare, dăcendu că a publicatu acea notiță cu scopu ca înegrușulu în fața publiculu român să-i facă d-sale concurență — Etă la ce să gâdfescă speculantulu! De ceea ce se cade și nu se cade, de ceea ce e moralu și eticu nici habarū n'are!

Murdările sale le încoronăză d-lu Theohar Alexi, esclamându față cu directorulu fōiei și proprietarul tipografiei noastre: „Să vede decâtu ceea că este meseriașu de contrabandă!”

Este sub demnitatea noastră să mai avem de-a face c'unu omu ca d-lu Theohar Alexi, căci la din contra trebuia să-i cerem satisfactia cuvenită pentru acesta murdară ofensă.

Der va înțelegere ori și cine, că față cu-o asemenea purtare nu mai putem tăce, mai alesu când acelu d-nu a devenitu totu mai cutezatoru în urma reservei, ce amu observatō până acuma.

Nu ne vomu adresa der la d-lu Theohar Alexi, ci la aceia dintre concetățenii noștri brașoveni, cari ne cunosc pe noi și cunosc și pe d-lu Theohar Alexi și cari știu să judece dreptu și imparțialu, și fiindcă d-nulu Alexi se plânge, că amu reprodușu cuvintele sale rostite cătră sodalii români, cari au mersu cu invitare și cu bilete la dânsulu, îi întrebăm:

Este seu nu adevăratu, că d-nulu Theohar Alexi este fiulu acelu Ioanu Alexi, care ca conducătoru alu coloniei grecesce de aici a purtatu timpu de 25 de ani procesu cu Români pentru ca să scotă limba română din biserică?

Este seu nu adevăratu, că unu articulu publicatu de d-lu Theohar Alexi, în fōia germană de aici, în care au fostu batjocuriți Români, a contribuit la înăsprirea certeii între Români și Greci?

Este seu nu adevăratu, că d-lu Theohar Alexi și astăzi figură la ministeru ca membru alu coloniei grecesce?

Este seu nu adevăratu, că fiulu d-sale cercetăză școala grecescă din locu?

Este seu nu adevăratu, că d-lu Theohar Alexi în cursulu anilor din urmă s'a esprima cătră diferiți fruntași ai Românilor de aici în modu disprețitoru despre Români și nisuițele lor? cum și-a bătutu jocu și în așa numita „Poșta Română” de nisuițele diariștiloră români!

Este seu nu adevăratu, că d-nulu Theohar Alexi de multu timpu nu mai ia parte la societățile române, că s'a retras și dela Asociațiunea pentru sprijinirea meseriașilor și dela Reuniunea de gimnastică și de cântări?

Este seu nu adevăratu că la începutulu anulu acestuia d-lu Theohar Alexi a uneltitu în „Poșta” lui ca să se desființeze Asociațiunea pentru sprijinirea meseriașilor români din locu și că pentru acestu faptu adunarea generală a acestei Asociațiuni a luat unu concludu de desaprobare față cu d-sa și cu fōia d-sale?

Este seu nu adevăratu, că d-nulu Theohar Alexi a înființatu, ca proprietaru, diarul kulturegyletistū „Brasso”, care meru ațiu în contra Românilor și a pressei lor; și că acestu diaru și adă se susține, se tipăresce și se răspândece din tipografia Alexi?

De că amu avu maniera d-lui Theohar Alexi i-amu pute răspunde la ofensătōrea lui insinuare arătată cu degetulu asupra fapteloră sale și numindu-lu Român de contrabandă.

Der lăsam să judece opiniunea publică ce sentimente de Români posede acestu domnu, care are cutezanța a pretinde față cu publiculu neinformatu că apără interesele poporulu român!

Ca încheiere nu putem să nu cităm aici și o voce din sinulu concetățenilor noștri sași asupra activității și naționalității d-lui Alexi. „Kronstädter Zeitung”, contra căreia asemenea a bérfitu așa dăsa „Poșta Română”, îi răspunde acesteia în Nr. 149 dela 28 Iunie 1888 între altele:

„Amu dori să șcim ce studii are redactorulu „Poștei Române”, care să-l facă destoinicu a fi redactoru. Dânsulu e de felulu seu neguțatoru. Pentru a publica nuvele vechi sub titluri nou, ved bine că nu e nevoiă de mari studii. Ne-aru fi miratu să întâmpinăm tocmai într-o fōia romănescă astfel de impusături în contra presuntivulu nostru redactoru decât n'ar fi de totu cunoscutu, că redactorulu „Poștei Române” n'aparține nici unei naționalități. Grecu de nascere, s'a ținutu la începutu de German și mai târziu de Român. Der fiindcă nici unu, nici alții n'au vrutu să-l redunoscă ca poetu, cum se socotesca elu singuru pe sine, a înființatu și edatu fōia jidano-maghiară „Brasso”, pentru ca în anul acesta să aspire ca redactoru și editoru alu „Poștei Române” la haur, de cari până acuma însă n'a avutu parte!”

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

FARMACIA I. PSERHOFER

VIENA, Singerstrasse Nr. 15 186,12-4
la „Goldenen Reichsapfel“.

Pilule pentru curățirea sângelui, mai înainte numite „Pilule universale“, merită cu totu dreptul numirea din urmă, de ore-ce în faptă nu există aproape nici o boală, la care nu ar fi probată în mii de casuri efectul lor miraculos. În casurile cele mai cerbice, la cari multe alte medicamente s'au întrebunțat în zadar, s'a dobândit cu aceste pilule de nenumărate ori și după un scurt timp deplină însănătoșare. I cutiură cu 15 pilule 21 cr., 1 sulă cu 6 cutiure 1 fl. 5 cr., la trimiteri nefrancate cu rambursă 1 fl. 10 cr.

Trimițându-se prețul înainte costă cu espedarea francată 1 sulă cu pilule 1 fl. 25 cr., 2 suluri 2 fl. 30 cr., 3 suluri 3 fl. 35 cr., 4 suluri 4 fl. 40 cr., 5 suluri 5 fl. 20 cr., 10 suluri 9 fl. 20 cr. — Mai puțin de un sulă nu se poate trimite.

Numai acele pilule sunt de considerat ca veritabile, a căror instrucțiune este provăgută cu subscrierea I. PSERHOFER și cari pe capacul fiă-cărei cutiure poartă totu aceeași subscriere cu litere roșii.

Au incurșu o mulțime de scrisori, prin cari consumătorii acestor pilule mulțămesc, pentru redobândirea sănătății lor după cele mai diferite și grele bôle. Ori-cine a făcutu odată încercare, recomandă acestu medicamentu mai departe.

Reproducem aici numai câteva dintre multele scrisori de mulțămintă.

Schierbach, 17 Februar 1888.
Onor. Domnule! Respectuos subsemnatul Vă rog a mai trimite din nou patru suluri din Pilulele D-v. în acervă forte fotositoare și escelentă purificătoare de sânge.
Cu înaltă stimă
lg. Neurelter, medicu.

Hrasche lângă Flödnig, 12 Sept. 1887.
Onor D-lei D-șeu a voită ca să 'mi între în mână Pilulele D-v., și Vă descriu acuma succelulă dobândit: În patulă de lăudă (chendelă) mă răciseșu astfelu, încăt nu mai putem lucra, și aș fi de sigură deja mörta, decă nu m-ar fi scăpat pilulele d-văstră admirabile. D-șeu se Vă binecuvinteze de mii de ori pentru aceta. Am încrederea, că Pilulele D-v. mă vor însănătoșe de totu, astfel precum ele au folosit și altora.
Theresia Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decemvrie 1887.
Onor. Domnule! Vă exprimă cea mai căldură mulțămire în numele mătușei mele, care a suferit cinci ani de catarrh chronic la stomac. Vieta îi era un chin și se credea deja prăpădită. Prin întemăle a primită o cutiură cu escelentele Pilule ale D-v., purificătoare de sânge, și după întrebunțarea lor mai îndelungată s'a însănătoșat.
Cu înaltă stimă
Iosefa Weinzatti.

Mitterinzersdorf, lângă Kirchdorf, Austria de sus.
10 Ianuar 1886.
Onor. Domnule! Binevoji 'am trimite cu poșta un sulă cu Pilulele D-tale escelentă pu-

rificătoare de sânge. Trebuie să Vă exprimă cea mai îndelungă recunoscintă în privința valoarei acestor pilule, și le voi recomanda cu căldură tuturor suferinților, unde mi se va da ocașiune. Ve imputernicesc, ca despre aceta a mea mulțămintă să dispuneți după plac în publicu.
Cu înaltă stimă
Theresia Kastner.

Gottschdorf, lângă Kohlbach, Silesia-Austr.
8 Octomvrie 1886.
Onor. Domnule! Vă rog amiazabilă 'am trimite un sulă cu 6 cutiure Pilule universale purificătoare de sânge. Numai minunțelor Pilule ale D-v. am să 'mulțămesc, că am scăpat de o suferință la stă, și care m'a chinuit 5 ani. Aceste Pilule nu vor lipsi nici odată din casa mea, și Vă exprimă prin aceta mulțăminta mea cea mai căldură.
Cu cea mai înaltă stimă.
Anna Zwick.

Rährbach, 23 Februar 1888
Onor. Domnule! În luna lui Noemvrie a. tr. am comandat la D-ta un sulă cu Pilule. Eu precum și soția mea am observat cel mai bun succes; sufereamu ambii de durere de cap violentă și de scaun neregulat, astătelu că eram deja aproape de desperare, cu tôte că suntem numai de 46 ani. Și ce să veți! Pilulele D-v. au făcut minune și ne-au scăpat de suferință.
Cu stimă.
Anton List.

Balsamă contra degerăturii de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscută ca cel mai sigur remediu contra suferințelor de degerătură de totu felul, precum și spre vindecarea ranelor învechite etc. 1 borcanulă 40 cr., cu trimiterea franco 65 cr.

Suculă-Spitzwegerich, medicamentu contra catarului, răgușelei și a tusei etc. 1 sticlă 50 cr.

Alifă americană contra reumatismului, cel mai bun medicamentu la tôte suferințele reumatice, junghieri, Ischias (bôla de tremur), junghiu la urechi etc. 1 fl. 20 cr.

Prăfă contra asudării piciorilor, 1 cutiă 50 cr. cu trimiterea francată 75 cr.

Balsamă contra gusilor, remediu de încredere spre lecurarea umflăturilor la gât. 1 flacon 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.

Essență de viață, (Picături de Praga) contra stomacului stricatu, a mistuirii rele și greutăților de totu felul, un remediu de casă escelent. 1 flacon 22 cr.

Balsamă englezescă, 1 sticlă 12 cr., 12 sticlă 1 fl. 20 cr.

Afară de preparatele aci numite se mai află tôte specialitățile farmaceutice indigene și streine, anunțate prin tôte diarele austriace, și la casă, când unele din aceste specii nu s'arū afla în depositu, se vor procura la cerere cu promptitudine și cătu se pôte de estin.

Trimiterile prin poștă se efectuează iute, decă se trimite prețulu înainte, seu cu rambursă.

Trimițându-se prețulu înainte, (mai bine prin mandat postal) este porto postală cu multă mai estin, decăt la trimiteri cu rambursă.

Prafuri (Fäkerpulver) contra catarului, răgușelei, tusei etc. 1 cutiă 35 cr., cu trimiterea francată 60 cr.

Pomadă de Tanochlinin de I. Pserhofer, cea mai bună dintre tôte remediile pentru creșterea părului. Un borcan 2 fl.

Plastru universală de prof. Steudel, la rane din lovitură și împunșă, la totu felul de bube rele și la umflături învechite, ce se sparg periodic la picior, la deget, la rânile și sprinde-rile de țite și la multe alte suferințe de acestu soi, s'a probat de multe ori. 1 borcan 50 cr., cu trimiterea francată 75 cr.

Sare universală de curățenie de A. W. Bulrich. Un remediu de casă escelent contra tuturor urmărilor digestiunii striccate precum: durere de cap, amețelă, cărcei la stomac, acrelă în gât, suferințe haemoroidale, constipațiune etc. 1 pachet 1 fl.

Essență pentru ochi de Romershausen, 1 buteliă 2 fl. 50 cr., 1/2 buteliă 1 fl. 50 cr.

„ALBINA“, Institutu de creditu și de economii FILIALA BRAȘOVU.

Primesce depuneră spre fructificare și plătesce pentru ele amăsuratū timpului de abdicere, darea de venitū de 10% și 5, 4 seu 3 1/2 % interese;

cumpără și vinde scrisuri fonciare de ale „Albinei“ după cursulū țilei, pe care totodată le recomandă p. t. publicului ca cea mai sigură și avantagiōsă hărțiă pentru plasarea de capitale;

escompteză cambii cu celū puțin două subscrieri după calitatea lorū cu interese de 6 1/2—8%;

escompteză cambii cu numal o subscriere decă acelea suntū asigurate prin hipotecă cu 7% interese;

acordă credite de contū curențū cu 6 1/2 % interese;

acordă împrumuturi pe mărfuri cari au o valōre stabilă și nu suntū supuse stricărei pe lângă interese de 6 1/2—8% după suma împrumutului;

acordă împrumuturi pe tôte efectele cotate la bursa din Budapesta, Viena și Bucuresci, până la 85% a cursului lorū pe lângă interese de 6 1/2 %;

cumpără și vinde după cursulū țilei monete;

primesce în comisiune cumpărarea și vinderea de ori-ce hărți de valōre pe lângă cele mai ieftine condițiuni;

inchiriază pe teritoriulū ce-lū posedă lângă gara Brașovū, și care e prin șine în legătură nemijlocită cu gara inșavū, atātū locuri libere pentru depositarea de marfă cātū și cantități mai mici de mărfuri spre depozitare în magazinele sale.

Deslușiri detaliate se potū lua la cassa filialei și la bărbații de încredere ai acesteia.

Oarele de cassă suntū în fiă-care ții dela 8 a. m. până la 2 p. m.

Localulū „Filialei“ este în Brașovū, piață Nr. 90, etagiulū I.

Picăturile de stomachū MARIAZELLER, care lucră escelentū în contra tuturor bōlelor de stomachū.

Neîntrecute pentru lipsa de apetitū, slăbiciunea stomacului, respirațiunea cu mirosū greu, umflare (vēnturi), răgăelă acră, colică, catarū de stomachū, acrelă, formarea de petră și năsipū, producerea excesivă de flegmă, gâlbinare, greață și vomare, durere de capū (decă provine dela stomachū), cărcei la stomachū, constipațiune seu încuare, încărarea stomacului cu mănăcări și bēnturi, limbrici, suferințe de splină, ficatū și de haemorhoide. — Prețulū unei sticle dimpreună cu prescriereade întrebunțare 40 cr., sticla îndoită de mare 70 cr.

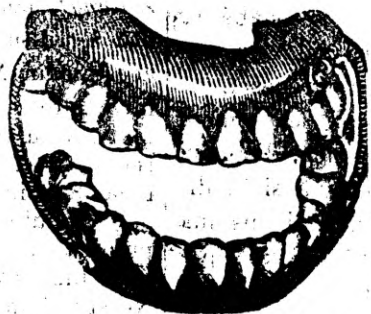
Espediția centrală prin farmacistulū Carl Brady, Kremzier (Moravia.)
Picăturile de stomachū Mariazeller nu suntū un remediu secretū. Părțile conținătoare suntū arătate în prescrierea de întrebunțare, ce se află la fie-care sticla.

Veritabile se află mai în tôte farmaciile.

Avertismentū! Picăturile de stomachū Mariazeller se falsifică și se imiteză de multe ori. — Ca semnū, că suntū veritabile, servesc învăltoarea roșii provăgută cu marca de protecțiune de mai susū, și afară de aceta pe fiecare prescriere de întrebunțare, ce se află la fiecare sticla, trebuie să fie arătatu, că aceta s'a tipăritū în tipografia D-lui H. Gusek în Kremzier.

Veritabile se află: Brașovū, farmacia Franz Kellemen, farmacia la „Biserica Albă“; farm. I. Goos; farm. Iul. Hornung; farmacia F. Iekelius' W-ve; farm. K. L. Schuster; farm. Heinrich G. Obert; farm. Ed. Kugler la „Higiea“; farm. G. Iekelius în Hoszufalu. — Băile Tușnad: farmacia Alex. Dobay. Cohalm: farm. Ed. Melas, farmacia E. Wolff, Feldiōr: (Marienburg), farm. Wil. Schneider. Făgăraș: farm. v. Bildner, farm. Hermann. Sz. Szt. Gyōrgy: farm. Val. Beteg, farm. Barabás Fer. 13,52—88

Dinți artificiali, danturi,
și reparaturi cu prețuri modeste și cu deplină garanție
se facū la

LUDWIG GROSZ

Atelierū tecnicū pentru dinți
fondatū la 1878.

Buda-Pesta IV., Ungargasse 1, Ecke Hatvanergasse.

Diminēța dela 9—12. După prānțū dela 2—6 ore.

Rugāmū pe domni abonati ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponulū mandatulū postalū și numerii de pe fāșia sub care au primitū țiarulū nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Tuse nu mai este!

Efectulū surprințelor alū sucului de ceapă, raționalū disolvatū și preparatū pentru suferințe de tuse, plămīni, de peptū și de gātū se constată în modulū celū mai strălucitū după întrebunțarea bonbōnelorū de ceapă ale lui O. Tietze. În pachete de 20 și 40 cr. se află numai la următoarele deposite:

În Brașovū la Franz Kellemen, farmacia la „Biserica Albă“; Depoulū principal în Kremzier la farm. F. Krizan.

Bursa de Bucuresci.

Cotă oficială dela 24 Noemvrie st. v. 1888.		Cump. vënd.	
Renta română 5%	93 1/2	94 1/2	94 1/2
Renta rom. amort. 5%	94 1/2	94 1/2	94 1/2
Renta convert. 6%	96	96 1/2	96 1/2
" " " 5%	96 1/2	96 1/2	96 1/2
" " urban 7%	106 1/2	107 1/2	107 1/2
" " " 6%	101	102	102
" " " 5%	93 1/2	93 1/2	93 1/2
Banca naț. a Rom. 500 Lei.	1035	1040	1040
Ac. de asig. Dacia-Rom.	235	240	240
Aurū contra bilețe de bancă	—	—	—
Bancnote austr. contra aur.	—	—	—
Aurū contra argintū seu bilete	4.25	4.75	4.75

Sosirea și plecarea trenurilor și postelorū în Brașovū.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașovū la Pesta

Trenulū de persōne Nr. 307: 7 ore 10 de minute sēra.
Trenulū mixtū Nr. 315: 4 ore 10 minute diminēța.

2. Dela Brașovū la Bucuresci:

Trenulū mixtū Nr. 318: 1 oră 55 minute după amēzi.